

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж г 68/2014
18.09.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Снежане Андрејевић, председника већа, Браниславе Апостоловић и Споменке Зарић, чланова већа, у поступку предлагача Ж.М. из Б., чији је пуномоћник З.Ц., адвокат из К., за заштиту права на суђење у разумном року, одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Крушевцу Р4 п.бр.5/14 од 12.08.2014. године, у седници одржаној дана 18.09.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба предлагача Ж.М. из Б. изјављена против решења Вишег суда у Крушевцу Р4 п.бр.5/14 од 12.08.2014. године.

Образложење

Решењем Р4 п.бр.5/14 од 12.08.2014. године Виши суд у Крушевцу се огласио апсолутно ненадлежним за поступање по захтеву за заштиту права на суђење у разумном року поднетом од стране предлагача Ж.М. из Б. против противника предлагача Републике Србије, Министарство правде – Високи савет судства, Основни суд у Крушевцу, па је одбацио поднети захтев за заштиту права на суђење у разумном року у предмету Основног суда у Крушевцу П 2384/03.

Против наведеног решења Вишег суда у Крушевцу предлагач је изјавио жалбу због битне повреде одредаба ЗПП, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због погрешне примене материјалног права из Закона о Уставном суду и Закона о уређењу судова.

Одлучујући о изјављеној жалби, Врховни касациони суд је утврдио да је жалба неоснована.

Предлагач је 20.05.2014. године поднео захтев за заштиту права на суђење у разумном року у предмету Основног суда у Крушевцу П 2384/03.

Виши суд у Крушевцу увидом у овај предмет је утврдио да је тужба ради плаћања законом одређене надокнаде поднета 10.12.2003. године. Решењем од 13.02.2004. године првостепени суд је тужбу одбацио као неуредну, јер тужилац није поступио по налогу суда да је уреди. Окружни суд у Крушевцу је

решењем Гж 455/05 од 23.03.2005. године одбио као неосновану жалбу тужиоца и потврдио првостепено решење П 2384/03 од 13.02.2004. године.

Одредбом члана 8а Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС" 116/08... 101/13), ставом првим, прописано је да странка у судском поступку која сматра да јој је повређено право на суђење у разумном року, може непосредно вишем суду поднети захтев за заштиту права на суђење у разумном року. Ставом другим истог члана је прописано да се захтевом из става првог може тражити и накнада за повреду права на суђење у разумном року. Чланом 8б став 1. истог закона је прописано да ако непосредно виши суд утврди да је захтев подносиоца основан, може одредити примерену накнаду за повреду права на суђење у разумном року и одредити рок у коме ће нижи суд окончати поступак у коме је учињена повреда права на суђење у разумном року.

Из наведеног следи да странка у судском поступку која сматра да јој је повређено право на суђење у разумном року, може захтевати убрзање поступка, односно захтев се може поднети само у предметима који нису правноснажно окончани.

Имајући у виду да је поступак покренут тужбом од 10.12.2003. године правноснажно окончан решењем Окружног суда у Крушевцу Гж 455/05 од 23.03.2005. године, правилно се Виши суд у Крушевцу побијеним решењем огласио апсолутно ненадлежним за поступање по поднетом захтеву за заштиту права на суђење у разумном року и поднети захтев одбацио, с обзиром на то да је Виши суд у Крушевцу, као непосредно виши суд у односу на Основни суд у Крушевцу, надлежан да поступа по таквим захтевима само у предметима који нису правноснажно окончани.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку у вези члана 401. тачка 2. Закона о парничном поступку.

Председник већа
судија
Снежана Андрејевић,с.р.